

Duminică

Bragagiu

Zorii și-au deschis petale
După ce-au cântat cocoșii
Semănând departe-n vale
Picături de raze roșii.

Răspund pomii cu iubire
Și-nfloritele lor salbe
Cum mireasa spre un mire
A pășit în straie dalbe.

Înflorirea răcoroasă
Prinde slove de Lumină
Și porni așa frumoasă
Ziua caldă și română.

Privind zarea peste margini
Ca și lebedele-n zboruri
Cu o forfotă-n imagini
Și cu înălțimi de doruri.

În splendoarea purpurie
Unui răsărit în rouă
Înflorește poezie
Foarte veche, foarte nouă.

Orice inimă ca floare
Se deschide pentru Viață:
„Bună dimineață, Soare!
Bună, bună dimineață!”

Prin furtunile de rază
Spulberă visul culorii
Pe sub aripa de barză,
Peste cârdul de prigorii.

În ninsorile Luminii
Se văd merii din colinde,
Parcă-s înfloriți creștinii
Viitorul când s-aprinde.

Este-o veșnică minune
Traiul care, pământeste,
„Cristos a-nviat!” ne spune

Și „Adevărat!” trăiește!

Victor Bragagiu

victorbragagiu.blogspot.com